

КРИМІНОЛОГІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОСОБИ ЗЛОЧИНЦЯ, ЯКИЙ УЧИНЯЄ НЕЗАКОННЕ ПОВОДЖЕННЯ ЗІ ЗБРОЄЮ, БОЙОВИМИ ПРИПАСАМИ АБО ВИБУХОВИМИ РЕЧОВИНАМИ

Анотація. У статті проводиться кримінологічне дослідження особи злочинця, який учиняє незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами. Акцентовано увагу, що ефективне вивчення особи злочинця неможливо уявити без дослідження структури цієї особистості. Аналіз різних наукових підходів до цього питання, вивчення статистичних даних, а також кримінальних справ за ст. 263 КК України дали можливість виділити соціально-демографічні, морально-психологічні та кримінально-правові ознаки особи злочинця і скласти його кримінологічний портрет.

Ключові слова: особа злочинця, структура особи злочинця, незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами.

Постановка проблеми. У сучасних умовах необхідність предметного вивчення особи злочинця, який учиняє незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами, зумовлена тим, що зброя все частіше використовується для вчинення тяжких та особливо тяжких насильницьких злочинів: розбоїв, умисних убивств, тяжких тілесних ушкоджень, терористичних актів тощо. Вивчення особливостей осіб, що вчиняють незаконне поводження зі зброєю, вимагає їх виокремлення в класифікаційну групу й визначення місця зазначеної групи в ученні про особу злочинця. Особистісні характеристики злочинця найбільш повно проявляються саме під час учинення конкретного злочину. Зокрема, особи, що вчиняють злочин, передбачений ст. 263 Кримінального кодексу (далі – КК) України, відрізняються сукупністю ознак, притаманних саме ним. Гранічно важливим елементом предмета кримінологічної науки є визначення особистості злочинця і проблем, пов'язаних із цим поняттям. Дійсно, без розуміння соціальної сутності, властивостей та особливостей внутрішнього складу особистості людини, яка перейшла межу кримінального закону, неможливо зрозуміти причини вчиненого нею злочину, а також розробити й упровадити заходи запобігання вчиненню злочинів іншими особами.

Зважаючи на значне поширення в Україні злочинів, що вчиняються з використанням зброї, питанням протидії незаконному поводженню зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами та вибуховими пристроями приділяється значна увага. Різні аспекти проблеми висвітлювали в роботах П.Д. Біленчук, Л.М. Кулик, О.П. Литвин, М.М. Майстренко, В.Д. Малков, С.П. Параниця, М.І. Пінчук, В.І. Рибачук, О.М. Сарнавський, О.С. Фролов та інші. Вагомий внесок у розроблення проблеми в контексті з іншими питаннями кримінального права та кримінології зробили такі вчені, як О.М. Бандурка, І.Г. Бога-тирьов, В.В. Василевич, В.В. Голіна, І.М. Даньшин, О.М. Джу-жа, А.І. Долгова, А.Ф. Зелінський, О.Г. Кальман, І.І. Карпець,

В.М. Кудрявцев, І.П. Лановенко, В.В. Лунєв, П.С. Матишевський, М.І. Мельник, А.В. Савченко, В.П. Тихий, М.І. Хавро-нюк та інші. Разом із тим існує об'єктивна потреба подальшого наукового пошуку в цьому напрямі.

Метою статті є кримінологічне дослідження особи злочинця, що вчиняє незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами, аналіз її основних елементів, складання кримінологічного портрету злочинця.

Виклад основного матеріалу дослідження. Однією з основних проблем світової філософської думки є проблема людини. Для людини немає більш цікавого об'єкта для дослідження, ніж вона сама. Ще Д. Дідро зауважував, «що людина є найвищою цінністю, єдиним творцем усіх досягнень культури на Землі, розумним центром всесвіту, тим пунктом, з якого все повинно виходити і до якого все повинно повертатися» [1, с. 336].

Особі злочинця, її соціальній сутності, властивостям, якостям у кримінологічній науці завжди приділялася значна увага. Адже без конкретних знань про особистість того, хто вчинив злочинне діяння, неможливо виділити найбільш істотні детермінаційні фактори, що зумовили злочинну поведінку, запропонувати дієві шляхи й засоби подолання такого негативного соціального явища, як злочинність загалом та окремі види й групи злочинів. Як зауважив І.І. Карпець, «можна, напевно, сказати, що наука кримінологія починалася з вивчення особи злочинця» [2, с. 26]. Тому серед різноманітних кримінологічних проблем проблема особи злочинця є однією з найбільш значимих, складних і неоднозначних.

Із цього приводу доцільно погодитися з І.М. Даньшином, який зазначає, «що особа злочинця – це сукупність істотних і стійких соціальних ознак і соціально зумовлених біопсихологічних особливостей індивіда, які об'єктивно реалізуються в учиненому конкретному злочині (злочинах) під вирішальним впливом негативних обставин зовнішнього середовища й надають діянню характер суспільної небезпеки, а винному – властивість суспільної небезпеки, у зв'язку з чим ця особа й притягується до відповідальності, передбаченої кримінальним законом. Поняття особистості злочинця осмислюється ним як: а) особистість індивіда, котрий учинив конкретний злочин, б) особистість окремих категорій (видів) злочинців (наприклад, убивць, хабарників тощо), в) особистість злочинця загалом» [3, с. 118].

Ефективне вивчення особистості злочинця не можна уявити без дослідження структури цієї особистості. Проблематика структури особистості злочинця містить ту чи іншу розгорнуту або більш спрощену схему структури, визначення основних структурних компонентів (підсистем), їх співвідношення, взаємодію й взаємозумовленість у межах цілісної особистості, вплив на вибір особистістю лінії поведінки в конкретній жит-

тевій ситуації. Більшість науковців у структурі особи злочинця як структурні компоненти виділяють соціально-демографічну, кримінально-правову й морально-психологічну групи ознак. З огляду викладене, в статті в структурі особистості злочинців, що вчиняють злочини, передбачені ст. 263 КК України, доцільно виділити три групи ознак, властивостей і якостей, притаманних злочинцям:

1) соціально-демографічні ознаки особистості злісного невиконання обов'язків щодо догляду за дитиною;

2) морально-психологічні властивості та якості осіб, що вчиняють злісне невиконання обов'язків щодо догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування;

3) кримінально-правові ознаки злочинців зазначеного виду [4, с. 79].

1. Соціально-демографічні ознаки осіб, що вчиняють незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами.

До найбільш значущих соціально-демографічних ознак належать стать, вік, освіта, сімейний стан, склад сім'ї, освітній рівень, спеціальність, професія, трудовий досвід і стаж, національна належність тощо. Перелічені ознаки дають уявлення про якісну сторону складу злочинців у структурі злочинності загалом та окремих її видів (груп), а також мають важливе значення для складання узагальненого уявлення про особистість злочинця, що вчинив злісне невиконання обов'язків щодо догляду за дитиною або за особою, щодо якої встановлена опіка чи піклування. Вивчення зазначених складників є й вимогою закону. Так, відповідно до п. 3 ч.1 ст. 65 КК України, суд під час призначення покарання зобов'язаний вивчити особу злочинця.

Громадянство. Аналіз даних щодо громадянства осіб, що вчинили незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами, свідчить, що переважну їх кількість становлять громадяни України. Так, за період з 2013 по 2018 роки за ст. 263 КК України засуджено 17819 осіб з числа громадян України, що становить 98,5% із загальної кількості засуджених за цей вид злочину. Частка громадян України в загальній кількості засуджених за цей вид злочину варіюється на рівні від 97% у 2017 році до 99% у 2016 році.

За період з 2013 по 2018 роки кількість громадян інших держав, що вчинили незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами та вибуховими речовинами, становить 185 осіб, при цьому частка громадян інших держав серед загальної кількості засуджених була максимальною у 2013 та 2015 роках (2,1%) та мінімальною (1,1%) у 2016 році.

Стать. Аналіз розподілу засуджених за незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами та вибуховими речовинами за статтю дає змогу констатувати, що в загальній кількості злочинців цієї групи превалюють чоловіки (98%). На жінок, відповідно, припадає лише 2% всіх осіб злочинців, що загалом удесятеро менше, ніж аналогічне співвідношення по злочинності загалом. Зазначену тенденцію можна пояснити тим, що жінки та чоловіки відіграють різні соціальні ролі. Також учинення незаконного поводження зі зброєю вимагає наявності певних навичок поводження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами та вибуховими пристроями. Як правило, такими навичками володіють саме чоловіки. Незаконне поводження зі зброєю в багатьох випадках є одним із видів готування до більш тяжких злочинів, здебільшого насильницьких, безпосередньо спрямованих не лише на порушення громад-

ської безпеки, а й на заподіяння шкоди здоров'ю інших осіб, вимагає від злочинця наявності особливих морально-психологічних рис: нігілізму, зневажання людського життя, установки на готовність до застосування насильства, здатності ризикувати, в тому числі й щодо можливості викриття правоохоронними органами. Такі риси виявляються більш поширеними саме серед чоловіків.

Вік. Розподіл засуджених за віком свідчить, що переважну кількість злочинців, які вчинили незаконне поводження зі зброєю, бойовими припасами та вибуховими речовинами, становить вікова категорія від 30 до 50 років (56,2%). На другому місці за кількістю злочинів вікова група від 50 до 65 років (у середньому 21,2%), від 16 до 18 років – 0,7%, 18–25 років – 9,2%, 25–30 років – 11,4%, 65 років і більше – 1,7%. Великий відсоток засуджених, які вчинили злочини у віці від 30 до 50 років, зумовлений специфікою їхньої злочинної діяльності, сімейним неблагополуччям, проявом найбільш стійких антисоціальних рис у більш пізньому віці. На об'єднану вікову групу 30–65 років припадає 77% усіх злочинців. Така велика частка саме середньої та старшої вікових груп може бути пояснена тим, що для зазначених осіб притаманні прояви, пов'язані з незаконним зберіганням зброї, а частка саме цього способу вчинення злочину, передбаченого ст. 263 КК України, є переважною. Однак треба наголосити, що відсоток злочинів зазначеної категорії, що вчиняється у віці від 25 до 30 років, є також доволі великим (11,4%). Для осіб цієї кримінально активної групи метою незаконного поводження зі зброєю є здебільшого подальша злочинна діяльність, досягнення матеріальної вигоди шляхом учинення озброєних злочинів. Вікові категорії від 16 до 18 років, а також від 65 років і старше становлять найменший відсоток від загальної кількості злочинів, передбачених ст. 263 КК України.

Освіта. З огляду на освітній критерій засуджених, можна констатувати, що більшість осіб, що незаконно поводяться зі зброєю, мають повну загальну середню освіту, а також професійно-технічну освіту (45% і 25% відповідно). На третьому місці особи, які мають базову загальну середню освіту (18,2%). Найменший відсоток становлять особи з повною вищою освітою (9%). Освіта як соціально-демографічна характеристика особистості є досить важливою, оскільки освітній рівень будь-якої людини багато в чому зумовлює її правосвідомість і правову культуру. Як свідчить практика, чим вищий освітній рівень людини, тим менша вірогідність учинення нею злочину. Низький освітній рівень певною мірою може сприяти формуванню в людини антисоціальних поглядів, які можуть призвести до протиправної поведінки й учинення злочинів.

Отримані результати свідчать, що освітній рівень осіб, що вивчаються, відносно високий. Це можна пояснити тим, що поводження з певними видами зброї, боеприпасами, а більше за все з вибуховими речовинами само по собі вимагає відповідного освітнього рівня та навичок при поводженні з ними.

Рід занять. Аналіз соціального положення, роду занять і рівня матеріального забезпечення дає змогу зробити висновок, що незаконне поводження зі зброєю головним чином учиняють працездатні особи, які не працювали, не вчилися та не перебували на обліку в службі працевлаштування, – 68%. Лише 8% винних працювали робітниками на некваліфікованих видах робіт у господарських підприємствах, 7% були пенсіонерами. Водночас варто відмітити й ту обставину, що серед злочинців, які засуджені в Україні протягом 2013–2018 рр., близько 12% –

діючі на момент учинення злочину або колишні військовослужбовці чи працівники правоохоронних органів. Зазначена тенденція зумовлюється наявністю в них: 1) спеціальних навичок поведінки зі зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами та вибуховими пристроями; 2) упевненості, що немає нічого особливого у привезенні із зони ООС «сувенірів» у вигляді вогнепальної зброї та боєприпасів і подальшому їх зберіганні; 3) корупційних зв'язків із діючими працівниками правоохоронних органів, що забезпечує прикриття злочинної діяльності й мінімізацію ризику її викриття.

Сімейний стан. Соціальна незаангажованість є важливою передумовою дезорганізації особистості, що, у свою чергу, є живильним підґрунтям для активізації агресивних тенденцій, властивих стану ресентименту (ворожості). Посилення останнього відбувається на тлі несформованості соціальних зв'язків у межах інституту сім'ї, адже приблизно 53% засуджених за ст. 263 не були одруженими. Близько 38% засуджених знаходилися у фактичних шлюбних відносинах. Це пояснюється тим, що внаслідок деяких морально-психологічних і психічних особливостей особистості в багатьох злочинців сімейне життя не складається, навіть якщо формально особа вважається такою, що перебуває у шлюбі. На підставі аналізу судової практики можна зробити висновок, що близько 92% злочинів учиняються особами, які мають постійне місце проживання. Зазначений факт пояснюється тим, що вчинення незаконного поведінки зі зброєю значно полегшується за місцем мешкання, оскільки в зазначених місцях знижується можливість виявлення предметів злочину.

2. *Морально-психологічні ознаки осіб, які вчиняють незаконне поведінки зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами.*

Структура особи злочинця, що вчиняє незаконне поведінки зі зброєю, бойовими припасами, складна та динамічна, вона включає в себе широкий спектр внутрішніх позицій особи в різноманітних сферах соціального буття. Отже, дослідженню повинні підлягати спрямованість особистості, моральні якості, знання, навички, звички, рівень особистої культури тощо. Крім того, дослідження психологічної структури особистості неможливе без дослідження індивідуальних особливостей окремих психічних процесів (пам'яті, мислення, емоцій, волі), а також основи психіки – темпераменту, а в необхідних випадках і патологічних змін психіки [5, с. 70].

У плані розкриття морально-психологічних рис особистості вельми важливе місце варто приділити аналізу системи потреб та інтересів осіб, які вчинили злочини. Як свідчить дослідження, для значної частини осіб, що вчинили злочин, передбачений ст. 263 КК України, характерною особливістю є нездоволення основної соціальної потреби – працювати. Як уже зазначалось, 68% вивчених осіб на момент учинення злочину не працювали. З тих, хто працював, багато хто несумлінно ставилися до виконання своїх обов'язків, що також свідчить про негативне ставлення до праці.

У сучасний період, коли значна кількість громадян України не в змозі знайти роботу, тенденція збільшення безробітних продовжує проявлятися. Заробітна плата більшості громадян не покриває необхідні прожиткові витрати; негативне ставлення до праці серед певних прошарків населення, крім недоліків сімейного виховання й загалом трудового, має більш глибокі соціальні коріння.

Вивчення морально-психологічних рис особистості злочинців, які вчинили злочин, передбачений ст. 263 КК України, показало, що в них спостерігається відсутність алкогольної чи наркотичної залежності. Учinenня незаконного поведінки зі зброєю в більшості випадків (принаймні судячи з результатів судових розглядів) не обтяжене станами відповідного сп'яніння. Тобто зазначені злочини загалом є раціональними, а не імпульсивними. Особа цілком свідомо стає на злочинний шлях. Для останнього характерним є формування заздалегідь визначеної самовиправдувальної позиції, здатної обґрунтувати факт незаконного поведінки зі зброєю в морально та психологічно прийнятних для конкретної особи категоріях.

Інтереси, навички, уміння поводитися зі зброєю, боєприпасами, вибуховими речовинами та пристроями загалом визначають якісну характеристику зазначеної особи. Інтерес до зброї проявляється в різноманітних формах, наприклад, у захопленні полюванням, стрільцким спортом, колекціонуванням зброї. Відомі випадки, коли особа зберігає завідомо несправну зброю або зброю, що не підлягає відновленню, пояснюючи це любов'ю до неї, особливою естетикою зброї. До зазначеної категорії можна зарахувати «чорних археологів», осіб, котрі виготовляють «нові», на їхній погляд, зразки зброї. Поряд з інтересом до зброї та вибухових речовин особа злочинця характеризується специфічними навичками й уміннями. Так, за даними нашого дослідження, встановлено, що понад 25% осіб раніше мали навик поведінки зі зброєю, з них – 47% осіб служили в армії або брали участь у збройному конфлікті в зоні АТО та ООС; є членами клубів полювання – 33%; тренуються у спортивних секціях зі стрільби – 7%.

Причиною будь-якого вчинку є мотив як рушійна сила, яка лежить в основі діяння, є детермінантом поведінкового акту людини. Найбільш типовими мотивами незаконного поведінки зі зброєю та вибуховими речовинами є користь, бажання в подальшому вчинити злочини з використанням зброї, бажання володіти зброєю, самооборона.

Розглядаючи психофізичну характеристику особи злочинця, що вчиняє злочин, передбачений ст. 263 КК України, зазначимо, що більшість їх є практично здоровими людьми. За даними нашого дослідження, лише у 2% виявлені різного роду психічні аномалії, які не виключають осудності.

3. *Кримінально-правові ознаки осіб, що вчиняють незаконне поведінки зі зброєю, бойовими припасами або вибуховими речовинами.*

Снівучасть. Аналіз статистичних даних свідчить, що частка осіб, засуджених за ст. 263 КК України, що вчинили злочин у складі групи, у загальній кількості засуджених за цей вид злочину протягом п'яти років має невисокий відсоток (не перевищує 3%). Відповідно до КК України, вчинення злочину особою, яка раніше вже вчиняла злочини, визнається під час призначення покарання обставиною, що обтяжує відповідальність.

Судимість. Наявність незнятої або непогашеної судимості й учinenня злочину знову може свідчити про зневажання соціальними засадами, стійкість антисоціальних поглядів винного. Саме наявність незнятої або непогашеної судимості й учinenня злочину знову, спрямованість злочинних посягань і ступінь тривалості антисуспільної поведінки свідчать про глибину і стійкість антисоціальних настанов винного та його кримінальну спрямованість, що характеризує ступінь суспільної небезпеки злочинця. Наше дослідження показало, що

раніше вчинили злочин, але були звільнені від кримінальної відповідальності 0,5%, судилися, але визнані такими, що не мають судимості, – 7,6%, судилися, але судимість погашена чи знята – 12%. Загальна кількість засуджених серед осіб, що вчинили злочин, передбачений ст. 263 КК України, які раніше вчиняли злочин, – 27,6%, із них мають незняту й непогашену судимість 57%.

Призначене покарання є важливим засобом протидії незаконному поведженню зі зброєю. Аналіз статистичних даних дає змогу прослідкувати характер виду й заходу покарання, призначеного судом за незаконне поведження з вогнепальною зброєю та бойовими припасами (з 2013 по 2018 роки), а також вирахувати відсоток осіб, звільнених від відбування покарання з різних підстав.

Відповідно до санкції ч. 1 ст. 263 КК України, суд може призначити особі покарання у вигляді позбавлення волі на певний строк; санкція ч. 2 ст. 263 КК України містить альтернативу, передбачає покарання не тільки у вигляді позбавлення волі на певний строк, а й штраф, громадські роботи, арешт, обмеження волі. Аналіз статистичних даних свідчить, що з 2013 по 2018 роки за ч. 1 ст. 263 КК України засуджено 79% осіб, звільнено від кримінальної відповідальності 21%; призначено покарання у вигляді позбавлення волі на певний строк у 19% випадках, застосовано покарання, не пов'язані з позбавленням волі, у 5% випадків; звільнено від відбування покарання з випробуванням у 75% випадків. Статистика свідчить, що відносно 21% осіб кримінальні справи закриті. Такий значний відсоток закриття кримінальних справ пояснюється, на нашу думку, тим, що законодавство, а саме ч. 3 ст. 263 КК України, передбачає спеціальний вид звільнення від кримінальної відповідальності, коли особа, яка вчинила злочин, передбачений ч. 1 або 2 цієї статті, якщо вона добровільно здала органам влади зброю, бойові припаси, вибухові речовини або вибухові пристрої. Отже, до позбавлення волі на певний строк засуджується за ч. 1 ст. 263 КК України лише 19% осіб, за ч. 2 ст. 263 КК України – 8,5%.

До позбавлення волі на строк від 2 до 3 років засуджено 59% від загальної кількості засуджених до позбавлення волі за ч. 1 ст. 263 КК України, до позбавлення волі від 1 до 2 років – 68% від загальної кількості засуджених за позбавлення волі за ч. 2 ст. 263 КК України. Аналіз судової практики свідчить, що суди в більшості випадків звільняють осіб, що вчинили злочин, передбачений ст. 263 КК України, від покарання з випробуванням.

Висновки. Проведене дослідження дає можливість створити кримінологічний портрет особи, яка незаконно поводиться зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами. У більшості це чоловік, громадянин України, у віці від 30 до 50 років, який не має сім'ї, не одружений або розлучений, раніше не судимий, який учиняє злочин одноосібно, не зайнятий суспільно корисною працею, має достатньо високий освітній рівень – повну середню освіту, або професійно-технічну освіту, ніде не працює, має недостатній рівень матеріального забезпечення. Особи, які вчиняють цей вид злочину, не схильні до систематичного зловживання алкоголем або наркотичних засобів, більшість усвідомлює факт учинення злочину і ступінь його суспільної небезпеки, за місцем проживання характеризуються

як такі, що ведуть спокійний спосіб життя. З психологічного погляду характерний доволі високий рівень інтелекту, серед ціннісних орієнтацій у них домінують індивідуально-еґоїстичні переконання, погляди, що зумовлюють зневажливе ставлення до закону. Очевидна явна перевага матеріально-біологічних потреб над духовними. Це особи, які насамперед не змогли себе реалізувати в соціальній, політичній, економічній, організаційній і сімейній сферах життя. Специфічними елементами особи злочинця є інтерес до зброї як до особливого предмета матеріального світу, а також навички й уміння в поведженні з нею. Особі притаманні різні мотиви діянь щодо незаконного поведження зі зброєю, бойовими припасами, вибуховими речовинами, вибуховими пристроями, основними з яких є корисливий, побутовий, нігілістичний.

Література:

1. Спиркин А.Г. Философия: учебник. Москва: Гардарики, 1999. 816 с.
2. Карпец И.И. Проблема преступности. Москва, 1969. 168 с.
3. Данышин И.Н. К вопросу о личности преступника. *Проблемы соц. законности*. Харьков: Вища шк., 1980. Вып. 6. С. 117–126.
4. Криминология. Академический курс / за заг. ред. О.М. Литвинова. Київ, 2018. 588 с.
5. Бандурка А.М. Преступность в Украине: причины и противодействие. Харьков, 2003. 368 с.

Кизименко Е. В. Криминологическая характеристика личности преступника, который совершает незаконное обращение с оружием, боевыми припасами или взрывчатыми веществами

Аннотация. В статье проводится криминологическое исследование личности преступника, который совершил незаконное обращение с оружием, боевыми припасами или взрывчатыми веществами. Акцентируется внимание, что эффективное изучение личности преступника невозможно представить без исследования структуры данной личности. Анализ различных научных подходов по данному вопросу, изучение статистических данных, а также уголовных дел по ст. 263 УК Украины дали возможность выделить социально-демографические, морально-психологические и уголовно-правовые признаки личности преступника и составить его криминологический портрет.

Ключевые слова: личность преступника, структура личности преступника, незаконное обращение с оружием, боевыми припасами или взрывчатыми веществами.

Kizimenko E. The criminological characteristics of the personality of the criminal, who has perfected illegal treatment of weapons, combat parts or explosives

Summary. In the article the criminological study of offender who has committed a illegal handling of weapons, ammunition or explosives. Analysis of the various scientific approaches on this issue, the study of statistics, gave an opportunity to highlight the socio-demographic, psychological and penal signs of offender, who has committed willful failure to perform its obligations under the care of a child or a person against whom the custody or guardianship and make his criminological portrait.

Key words: identity of the offender, the structure of the individual offender, illegal handling of weapons, ammunition or explosives.